

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ مارچ ۲۰۱۹

"حمدالله محب" چه گفت که نمی بایست می گفت؟!

جمعه- ۲۴ حوت ۱۳۹۷ - کابل: از طریق رسانه ها اطلاع یافتیم که "حمدالله محب" نورچشمی جدید "غنی احمدزی" و مشاورش در امور امنیت ملی، آگاهانه و یا ناآگاهانه، قصداً و یا سهواً خود را گم کرده، عضو یک دولت دست نشانده و منقاد، به خود حق داده تا "زلمی خلیلزاد" یعنی یک تن از نوکران نزدیک به ارباب را مورد انتقاد قرار داده او را متهم سازد که گویا تلاش دارد تا با انداختن سنگ در داخل دبه مذاکرات صلح با طالب، یک حکومت موقتی به وجود آورد که در رأس آن خودش قرار گیرد.

این را خواندیم که وزارت خارجه آمریکا به این امر عکس العمل نشان داده با زیر پای نمودن تمام ظواهر احترام متقابل، وی را یکی از معینان وزارت خارجه آمریکا، به وزارت خارجه احضار نموده بعد از چند پس گردنی و توهین پالیدن زیر و بالایش و گرفتن نشان انگشت از وی، در نهایت به وی تذکر داده اند که من بعد حد خود را شناخته، به هیچ یک از نوکران ارباب با چشم بد نگاه نکند زیرا بد نگاه کردن به طرف نوکر، به معنای اهانت به ارباب به حساب می آید. به تعبیر دیگر آن جایی که گفته اند "سگ را بزنی که صاحبش بترسد"، در اینجا صاحب سگ، دست دراز شده به طرف سگ را قطع می کند، تا کسی به فکر ترساندن ارباب نیفتد.

در جریان این نکته هم قرار گرفتیم که به اصطلاح سیاستمداران در دولت دست نشانده، برخورد انتقادی "حمدالله محب" را انتقاد نموده وی را متهم ساختند که با این حرکات بچه‌گانه، "متحد ستراتیژیک" دولت دست نشانده را آزرده خاطر می سازد، آنچه در این میان تا جایی که این قلم اخبار را تعقیب نمودم نه خودشان در اطراف گفته "محب" و صحت و سقم آن تبصره نمودند و نه هم از کس دیگری پرسیدند که آیا "محب" راست می گفت و یا دروغ، آیا حرف راستش را می توانست ثابت سازد و یا خیر؟ سکوت رسانه ها و عکس العمل سریع و به دور از عرف دیپلماتیک وزارت خارجه آمریکا هر چند در مقابل چند نوکر، نشان می دهد:

۱- "حمدالله محب" وقتی از موقف "مشاور امنیت ملی رئیس جمهور افغانستان" حین یک مأموریت سیاسی رسمی در یک مورد صحبت می نماید، صحبت های نامبرده، نظر و برداشت شخصی خودش از کتاب "الف لیلی" نیست، بلکه ماحصل کار تحقیقاتی بالاترین دستگاه ها و مقامات امنیتی افغانستان را بازگو می نماید. برای هر کسی که در مورد می خواهد حرفی بزند در گام نخست می باید، طرح صحت و سقم آن حرفها تقدم بیابد، نه این که وطنفروشی مانند "عبدالله عبدالمود" بیاید و نصیحت نماید که نباید علیه شرکای ستراتیژیک ما گفته شود که بالای چشم تان ابروست.

۲- هرچند داشتن چنین آرزویی از جانب "زلمی خلیلزاد" زیاد بعید نیست، زیرا با تمام اعزاز و اکرامی که امپریالیسم امریکا از وی به عمل آورده و نامبرده را در ازای خیانت وی به کشور افغانستان، به بالاترین مقامات مقرر نموده است، مگر تکیه زدن بر کرسی ریاست جمهوری به مانند دو رقیبش "کرزی" و "غنی احمدزی"، می تواند آرزویی باشد که جهت تحقق آن تلاش نماید، با آنهم چنین ادعائی در گام نخست نیاز به اثبات دارد.

در نتیجه عمال دولت دست نشاندۀ وقتی چنین ادعائی را مطرح می سازند باید از آنها پرسید که روی کدام سند، چنین ادعائی را مطرح می نمایند. هرگاه سندی ارائه داد در آنجا تمام حاکمیت حتا دست نشاندۀ، برای بقای خودشان به میدان وارد شده از بادار بخواهند که نوکر دیگری به حیث نمایندۀ با صلاحیت مقرر نماید. هرگاه ادعا بدون سند و دلیل صورت گرفته باشد، یا باید فرد مدعی از گفتار ناسنجیده اش پوزش بخواهد و یا هم ادارۀ مربوط از موجودیت چنان مأموری در چوکات اداری اش پوزش خواسته، وی را به دنبال نخودسیاه بفرستند.

هموطنان گرامی!

در مسأله کنونی دیده می شود که هیچ کس حاضر نیست راجع به صحت و سقم ادعای "محب" دهن باز کند، این نکته چه چیزی را می رساند و این سکوت برای چیست؟ چرا بدون آن که به موضوع بحث تماسی گرفته شود، حواشی آن برجسته می گردند؟

هموطنان گرامی!

پرداختن به حواشی و آنها رامتبارز ساختن نشان می دهد که در پس پرده چیزی هائی وجود دارد که طفل ابجدخوان سیاسی افغانستان به صورت تصادف با سنگ به آن برخورد نموده است، یعنی امپریالیسم جنایتکار و جنایتگر امریکا در همسوئی با طالب و پاکستان، باز هم در صدد آنند تا آتش دهن سوز دیگری را به حلقوم ماخالی نمایند و نمی خواهند کسی از آن اطلاع یابد.

هموطنان گرامی!

این سرنوشت ماست که به بازی گرفته شده است، نه تلویزیون است نه سینما، بیائید بیش از این تماشاگر نمائیم و برای تعیین سرنوشت خویش، خود به میدان آئیم:

سرکها ما را می طلبد!!